

En generell rätt till kommunal avtalssamverkan

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen med några redaktionella ändringar antar regeringens förslag till ändringar i kommunallagen och i ett antal andra lagar.

Regeringens förslag innebär att nya bestämmelser som ger kommuner och landsting generella möjligheter att avtalssamverka införs i kommunallagen. Genom avtalssamverkan kan kommuner och landsting överlåta utförandet av sina uppgifter till en annan kommun eller ett annat landsting. Förenklade möjligheter till kommunal samverkan och extern delegering är ett led i att ge kommuner och landsting goda förutsättningar att möta nuvarande och framtida utmaningar.

Till följd av förslaget om generella bestämmelser i kommunallagen föreslås även ett antal följdändringar i andra lagar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2018.

En motion har väckts med anledning av propositionen. Utskottet föreslår att riksdagen avslår motionsyrkandet.

I betänkandet finns en reservation (M, SD).

Behandlade förslag

Proposition 2017/18:151 En generell rätt till kommunal avtalssamverkan.

Ett yrkande i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Utskottets överväganden	6
En generell rätt till kommunal avtalssamverkan	6
Reservation	11
Uppföljning och utvärdering, punkt 2 (M, SD)	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Propositionen	12
Följdmotionen	13
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. En generell rätt till kommunal avtalssamverkan

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i kommunallagen (2017:725) med den ändringen att 6 kap. 1 § andra stycket ska avslutas med en punkt,
2. lag om ändring i miljöbalken,
3. lag om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade,
4. lag om ändring i tobakslagen (1993:581),
5. lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453),
6. lag om ändring i livsmedelslagen (2006:804),
7. lag om ändring i lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter med den ändringen att ordet ”närmas” i ingressen ska bytas ut mot ”närmast”,
8. lag om ändring i lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter med den ändringen att ordet ”ikraft” ska bytas ut mot ”i kraft”,
9. lag om ändring i lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel,
10. lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900),
11. lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor,
12. lag om ändring i alkohollagen (2010:1622),
13. lag om ändring i lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion,
14. lag om ändring i lagen (2014:799) om sprängämnesprekursorer,
15. lag om ändring i lagen (2017:425) om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2017/18:151 punkterna 1–15.

2. Uppföljning och utvärdering

Riksdagen avslår motion

2017/18:4056 av Andreas Norlén m.fl. (M).

Reservation (M, SD)

Stockholm den 14 maj 2018

På konstitutionsutskottets vägnar

Andreas Norlén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Andreas Norlén (M), Björn von Sydow (S), Hans Ekström (S), Annicka Engblom (M), Veronica Lindholm (S), Jonas Millard (SD), Marta Obminska (M), Jonas Gunnarsson (S), Per-Ingvar Johnsson (C), Agneta Börjesson (MP), Dag Klackenbergh (M), Fredrik Eriksson (SD), Tina Acketoft (L), Mia Sydow Mölleby (V), Tuve Skånberg (KD), Laila Naraghi (S) och Ida Karkiainen (S).

Redogörelse för ärendet

I proposition 2017/18:151 En generell rätt till kommunal avtalssamverkan föreslår regeringen att riksdagen antar det förslag till ändringar i kommunallagen (2017:725) som lagts fram i propositionen. Regeringen föreslår i propositionen även ett antal följdändringar i andra lagar.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. Lagförslagen har granskats av Lagrådet. Regeringen har i allt väsentligt följt Lagrådets synpunkter.

En motion har väckts med anledning av propositionen. Förslaget i motionen finns i bilaga 1.

Utskottet föreslår i ärendet vissa redaktionella ändringar i regeringens lagförslag. Utskottet konstaterar i detta sammanhang när det gäller lagförslaget om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade att bestämmelsens nuvarande lydelse ska anses vara den som återges i förslagets vänsterspalt och den föreslagna lydelsen den som återges i förslagets högerspalt.

Utskottets överväganden

En generell rätt till kommunal avtalssamverkan

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag med några redaktionella ändringar. Riksdagen avslår ett motionsyrkande om en uppföljning och utvärdering av de föreslagna ändringarna i kommunallagen.

Jämför reservationen (M, SD).

Gällande rätt

Bestämmelser om kommunal samverkan finns i 9 kap. kommunallagen (2017:725), förkortad KL. De samverkansformer som regleras där utgörs huvudsakligen av samverkan i kommunalförbund och gemensam nämnd. Bestämmelser av betydelse för möjligheten till samverkan finns även i andra kapitel i lagen, exempelvis i 10 kap. som bl.a. reglerar kommunala bolag. Bestämmelser om samverkan finns även i speciallagstiftning.

Samverkan i avtalsform är inte utesluten men måste bedömas utifrån kommunallagens allmänna befogenhetsregler. Som grundläggande utgångspunkt gäller att kommuner och landsting får ha hand om angelägenheter som är av allmänt intresse (2 kap. 1 § KL). Detta intresse ska dessutom ha anknytning till kommunens område eller dess medlemmar (lokaliseringsprincipen). En kommun är till följd av lokaliseringsprincipen förhindrad att vidta åtgärder uteslutande eller väsentligen i en annan kommuns intresse. Det är därför generellt sett inte möjligt för kommuner och landsting att, med stöd av avtal, vidta åtgärder som i första hand riktar sig mot andra kommuners eller landstings medlemmar eller geografiska område. I speciallagstiftning har uttryckliga undantag gjorts från lokaliseringsprincipen för att möjliggöra samverkan på vissa områden.

Propositionen

Behovet av en ny reglering

Regeringen anför att samverkan genom kommunalförbund och gemensamma nämnder innebär att en relativt omfattande administrativ överbyggnad behöver skapas och att sådan samverkan därför inte alltid är ändamålsenlig. Regeringen framhåller att kommunerna till följd av samhällsutvecklingen står inför betydande utmaningar och att det i olika remissförfaranden har framkommit att kommuner och landsting ser ett stort behov av utökade möjligheter till avtalssamverkan. Mot den bakgrunden anser regeringen att det finns ett behov av förenklade möjligheter till samverkan genom civilrättsliga avtal. Behovet

är särskilt tydligt när det gäller specialistkompetenser och kompetensförsörjning. Inom områden av stor demokratisk betydelse krävs dock enligt regeringen en tydlig politisk kontroll. Regeringen anser därför att det inom sådana områden framstår som mindre lämpligt med samverkan i avtalsform. Avtalsamverkan kommer enligt regeringen sannolikt främst att utnyttjas när det gäller uppgifter som innefattar myndighetsutövning.

En generell möjlighet till avtalsamverkan

Regeringen föreslår att en kommun eller ett landsting ska få ingå avtal om att dess uppgifter helt eller delvis ska utföras av en annan kommun eller ett annat landsting (avtalsamverkan). Genom ett sådant avtal får en kommun eller ett landsting utföra uppgifter åt en annan kommun eller ett annat landsting, utan att lokaliseringsprincipen hindrar det.

Mot bakgrund av de utmaningar sektorn står inför, och med beaktande av behovet av en flexibel samarbetsform, bedömer regeringen att det finns ett behov av en möjlighet till avtalsamverkan inom samtliga områden, och att det inte är lämpligt att reglera vilka uppgifter som samverkan får avse. Regeringen anser därför att det ska införas en generell regel om avtalsamverkan i kommunallagen. I praktiken kan en sådan avtalsamverkan avse olika kommunala verksamheter som bedrivs med stöd av den allmänna befogenheten i kommunallagen, men även verksamheter som kommunen eller landstinget bedriver med stöd av speciallagstiftning. Möjligheten till avtalsamverkan bör enligt regeringen gälla såväl vid utförandet av verksamhet som innebär myndighetsutövning som vid andra uppgifter, och oavsett om uppgiften är frivillig eller obligatorisk. Avsikten är emellertid inte att en kommun eller ett landsting genom avtalsamverkan ska avhända sig samtliga uppgifter.

Regeringen framhåller att förslaget inte innebär att omfattningen av de områden där samverkan är möjlig förändras. Förslaget möjliggör endast att samverkan kan ske genom avtal där andra samverkansformer tidigare var möjliga. Förslaget innebär inte heller att ansvaret för en viss uppgift överlämnas till en annan kommun eller ett annat landsting. Den kommun som genom avtalsamverkan överlåter utförandet av en uppgift har fortfarande kvar det övergripande ansvaret för uppgiften.

Regeringen föreslår att styrelsen ska ha uppsikt över kommunens eller landstingets avtalsamverkan. Styrelsen ska även rapportera om kommunens eller landstingets avtalsamverkan till fullmäktige.

Extern delegering av beslutanderätt

Regeringen föreslår att kommuner och landsting vid avtalsamverkan ska få komma överens om att uppdra åt en anställd i den andra kommunen eller i det andra landstinget att besluta på kommunens eller landstingets vägnar i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden (extern delegering). Vid extern delegering av ärenden gäller bestämmelserna i kommunallagen om delegering,

jäv, begränsningar av möjligheten till delegering, vidaredelegering, brukar-medverkan och anmälan av beslut.

Behovet av avtalssamverkan är enligt regeringens mening särskilt stort när det gäller specialistkompetenser. Möjligheter till extern delegering finns i dag på vissa av de områden där avtalssamverkan är möjlig enligt speciallagstiftning, exempelvis inom miljöområdet. Regeringen anser att möjligheten till extern delegering är en viktig del i den generella möjligheten till avtalssamverkan, främst för att det ska gå att samverka om verksamhet som kräver specialistkompetens och utförande av uppgifter som innebär myndighetsutövning.

Vid extern delegering lämnas inte det övergripande ansvaret för uppgiften eller ansvaret för beslutet över. När en anställd i en annan kommun får delegation beslutar den på den delegerande kommunens eller det delegerande landstingets vägnar, och beslutet är formellt sett fattat av den kommunen eller det landstinget. Beslutet kan således överklagas på samma sätt och av samma krets som de beslut som fattas av en anställd i den delegerande kommunen eller det delegerande landstinget.

Konkurrenspåverkan

Självkostnadsprincipen innebär att kommuner och landsting inte får ta ut högre avgifter än som motsvarar kostnaden för de tjänster eller nyttigheter som de tillhandahåller. Principen gäller även i förhållande till andra än kommunmedlemmarna. Viss speciallagstiftning innehåller undantag från självkostnadsprincipen. I sådan lagstiftning anges ofta att verksamheten ska bedrivas på affärsrättsliga grunder.

Regeringen anför att syftet med förslaget om en generell möjlighet till avtalssamverkan inte är att öka möjligheterna för kommuner och landsting att i konkurrens med privata företag delta i upphandlingar. Enligt regeringen skulle en sådan utveckling, förutom att påverka konkurrensen, kunna leda till att kommuner och landsting startar upphandlingsrättsliga processer mot varandra. Kommunala bolag omfattas inte av den föreslagna regleringen och kommer därför inte att med stöd av den kunna lämna anbud i andra kommuners eller landstings upphandlingar utan hänsyn till lokaliseringsprincipen. Regeringen konstaterar även att samverkan mellan kommuner om de kommunala uppgifterna i många fall inte har några konsekvenser för konkurrensen på marknaden, exempelvis när föremålet för samverkan är verksamhet som utgör myndighetsutövning.

Regeringen anför vidare att förslaget inte innebär något undantag från, eller någon förändring av, upphandlingslagstiftningen. Regeringen bedömer därför att det inte i någon större utsträckning kommer att leda till att privata leverantörer går miste om affärer. Förslaget leder visserligen till att förutsättningarna för att inrätta s.k. Hamburgsamarbeten, dvs. samarbeten mellan upphandlande myndigheter, ökar. Att sådana samarbeten kan inledas utan krav på upphandling innebär dock enligt regeringen inte per automatik att den tjänst

som i slutändan utförs inte kommer att konkurrensutsättas. Enligt regeringens bedömning kommer förslaget även kunna underlätta för kommuner och landsting att samverka i upphandlingsfrågor, vilket också kan leda till att fler kontrakt utannonseras. Att kommuner och landsting behöver ta ställning till om de uppgifter som samverkan avser förutsätter tillämpning av upphandlingslagstiftningen utgör enligt regeringens mening inte tillräckliga skäl för att begränsa möjligheten till avtalssamverkan till sådan verksamhet som inte kräver upphandling. Det finns även ett behov för kommuner och landsting att kunna bistå varandra för det fall det visar sig att det inte finns någon privat marknad som kan tillgodose ett behov.

Regeringen framhåller också att förslaget inte innebär att de kommunala befogenheterna utökas avseende vilken verksamhet som får bedrivas, varken när det gäller kommunal näringsverksamhet eller annan verksamhet. Den uppgift som en kommun eller ett landsting åtar sig måste vara av allmänt intresse, vilket bl.a. innebär att den åtgärd som vidtas måste stå i rimligt förhållande till den nytta som de egna medlemmarna kan antas erhålla (RÅ 2006 ref. 81). Förslaget utgör inte heller något undantag från annan lagstiftning som påverkar kommuner och landstings agerande på en marknad. Regeringen bedömer också att självkostnadsprincipen i många fall är en begränsande faktor när det gäller risk för snedvriden konkurrens. Regeringen bedömer även att intresset för en kommun eller ett landsting att bygga upp en omfattande uppdragsverksamhet som inte får gå med vinst i de flesta fall måste anses som litet. Detta gäller särskilt med beaktande av den ekonomiska risk som det innebär att bygga upp överkapacitet. Därutöver bedömer regeringen att kommuner och landsting kommer att fortsätta att fokusera på verksamhet för de egna medlemmarna. Regeringen anger dock att den är medveten om att det finns verksamheter där det finns skalfördelar och att det inom sådana områden kan skapas incitament för en ökad verksamhet genom avtalssamverkan. Det gäller särskilt på sådana områden där det kan finnas variationer i marknadsaktörers tolkningar av ramarna för prissättning.

Regeringen understryker även att kommuner och landsting inom ramen för avtalssamverkan, liksom vid annan verksamhet, måste ta hänsyn till bestämmelserna om åtgärder mot konkurrensbegränsningar i 3 kap. konkurrenslagen (2008:579).

Avslutningsvis anförs att syftet med förslaget inte är att kommuner och landsting i högre utsträckning ska konkurrera med det privata näringslivet eller påverka någon marknadsdynamik. Regeringen anger att den avser att särskilt följa utvecklingen i dessa avseenden.

Speciallagstiftning

Den generella regeln om avtalssamverkan i kommunallagen ska enligt regeringens förslag inte tillämpas om det finns avvikande bestämmelser om avtalssamverkan i speciallagstiftning. På de områden där befintliga regler överensstämmer med de föreslagna bestämmelserna i kommunallagen och på

de områden där det inte bedöms finnas skäl till en särskild reglering föreslår regeringen att regleringen i speciallagstiftningen upphävs. Möjligheten till avtalssamverkan på dessa områden kommer därmed i fortsättningen att regleras i kommunallagen.

Motionen

Andreas Norlén m.fl. (M) anför i kommittémotion 2017/18:4056 att regeringen bör göra en uppföljning och utvärdering av tillämpningen av den nya bestämmelsen om kommunal avtalssamverkan, särskilt för att ta reda på om kommuner eller landsting lämnar anbud i andra kommuners eller landstings upphandlingar. Motionärerna hänvisar till att regeringen i propositionen framhåller att syftet med bestämmelsen inte är att kommuner eller landsting ska lämna anbud i andra kommuners eller landstings upphandlingar. I den nya lagstiftningen finns dock inte något uttryckligt förbud mot sådan anbuds-givning. Det innebär enligt motionärerna att det finns en risk för att kommuner eller landsting väljer att lämna anbud i andra kommuners eller landstings upphandlingar, vilket skulle vara olyckligt. Det är därför viktigt att regeringen gör en uppföljning och utvärdering av de nya reglerna för att ta reda på om de missbrukas.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ställer sig bakom de överväganden som görs i propositionen och tillstyrker regeringens lagförslag, dock med vissa mindre ändringar av redaktionell karaktär.

Som redovisats ovan är syftet med förslaget om en generell möjlighet till avtalssamverkan inte att öka möjligheterna för kommuner och landsting att i konkurrens med privata företag delta i upphandlingar. Regeringen har angett att den avser att särskilt följa utvecklingen i detta avseende. Mot denna bakgrund anser utskottet att det inte finns skäl till något sådant tillkännagivande som föreslås i motionen. Utskottet avstyrker därför motionsyrkandet.

Reservation

Uppföljning och utvärdering, punkt 2 (M, SD)

av Andreas Norlén (M), Annicka Engblom (M), Jonas Millard (SD), Marta Obminska (M), Dag Klackenberglund (M) och Fredrik Eriksson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2017/18:4056 av Andreas Norlén m.fl. (M).

Ställningstagande

Regeringen framhåller i propositionen att syftet med den nya bestämmelsen om kommunal avtalssamverkan inte är att kommuner eller landsting ska lämna anbud i andra kommuners eller landstings upphandlingar. I den nya lagstiftningen finns dock inte något uttryckligt förbud mot sådan anbudsgivning. Det innebär att det finns en risk för att kommuner eller landsting väljer att lämna anbud i andra kommuners eller landstings upphandlingar, vilket skulle vara olyckligt. Det är därför viktigt att regeringen gör en uppföljning och utvärdering av de nya reglerna för att ta reda på om de missbrukas. Uppföljningen bör inledas relativt kort tid efter bestämmelsernas ikraftträdande för att möjliggöra för regeringen och riksdagen att ingripa snabbt om det visar sig att reglerna missbrukas. En uppföljning bör också göras när reglerna har varit i kraft en längre tid för att se om de har haft avsedd effekt och om missbruk har förekommit.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2017/18:151 En generell rätt till kommunal avtalssamverkan:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i kommunallagen (2017:725).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i miljöbalken.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i tobakslagen (1993:581).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453).
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i livsmedelslagen (2006:804).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel.
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900).
11. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.
12. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622).
13. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion.
14. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2014:799) om sprängämnesprekursorer.
15. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2017:425) om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare.

Följdmotionen

2017/18:4056 av Andreas Norlén m.fl. (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör göra en uppföljning och utvärdering av tillämpningen av den nya bestämmelsen om kommunal avtalssamverkan, särskilt för att ta reda på om kommuner eller landsting lämnar anbud i andra kommuners eller landstings upphandlingar, och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i kommunallagen
(2017:725)

Härigenom föreskrivs i fråga om kommunallagen (2017:725)

dels att 6 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 9 kap. 37 och 38 §§, och närmast före 9 kap. 37 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §

Styrelsen ska leda och samordna förvaltningen av kommunens eller landstingets angelägenheter och ha uppsikt över övriga nämnders och eventuella gemensamma nämnders verksamhet.

Styrelsen ska leda och samordna förvaltningen av kommunens eller landstingets angelägenheter och ha uppsikt över övriga nämnders och eventuella gemensamma nämnders verksamhet. *Styrelsen ska även ha uppsikt över sådan avtalssamverkan som sker enligt 9 kap. 37 § eller enligt annan lag eller författning.*

Styrelsen ska också ha uppsikt över kommunal verksamhet som bedrivs i sådana juridiska personer som avses i 10 kap. 2–6 §§ och sådana kommunalförbund som kommunen eller landstinget är medlem i

9 kap.***Avtalssamverkan***

37 §

En kommun eller ett landsting får ingå avtal om att någon av dess uppgifter helt eller delvis ska utföras av en annan kommun eller ett annat landsting (avtalssamverkan). Sådan avtalssamverkan hindras inte av kravet i 2 kap. 1 § på anknytning till kommunens eller landstingets område eller dess medlemmar.

Kommuner och landsting får inom ramen för avtalssamverkan, med de begränsningar som följer av 6 kap. 38 §, komma överens om att uppdra åt en anställd i den andra kommunen eller i det andra landstinget att besluta på kommunens eller landstingets vägnar i ett visst ärende eller en viss grupp

av ärenden. I så fall tillämpas 7 kap. 4–8 §§.

Om det i annan lag eller författning finns bestämmelser som avviker från denna paragraf, tillämpas de bestämmelserna.

38 §

Styrelsen ska årligen till fullmäktige rapportera om kommunens eller landstingets avtalsamverkan enligt 37 § eller enligt annan lag eller författning.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

2 Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Härigenom föreskrivs att 26 kap. 7 § miljöbalken¹ ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2018.

¹ Senaste lydelse av 26 kap. 7 § 2017:741.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade

Härigenom föreskrivs att 17 § lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade ska ha följande lydelse.

17 §¹

Ett landsting eller en kommun får med bibehållet ansvar sluta avtal med någon annan om att tillhandahålla insatser enligt denna lag. Om ett avtal som en kommun träffar med en enskild innebär att en insats enligt 9 § 8 eller 9 ska tillhandahållas i en annan kommun, ska den kommunen under rättas om avtalet.

Ett landsting och en kommun som ingår i landstinget får träffa avtal om att ansvar för en eller flera uppgifter enligt denna lag överläts från landstinget till kommunen eller från kommunen till landstinget. Om en sådan överlåtelse sker ska föreskrifterna i denna lag om landsting eller kommun gälla för den till vilken uppgiften överläts.

Om ett landsting och en kommun har träffat en överenskommelse enligt andra stycket, får överlåtaren lämna sådant ekonomiskt bidrag till mottagaren som motiveras av överenskommelsen. Har en överlåtelse skett från ett landsting till samtliga kommuner som ingår i landstinget, får kommunerna lämna ekonomiska bidrag till varandra, om det behövs för kostnadsutjämning mellan kommunerna.

Utöver avtalssamverkan enligt 9 kap. 37 § kommunallagen (2017:725) får ett landsting eller en kommun med bibehållet ansvar sluta avtal med en enskild person om att tillhandahålla insatser enligt denna lag. Om avtalet innebär att en insats enligt 9 § 8 eller 9 ska tillhandahållas i en annan kommun, ska den kommunen under rättas om avtalet.

Ett landsting och en kommun som ingår i landstinget får sluta avtal om att ansvar för en eller flera uppgifter enligt denna lag överläts från landstinget till kommunen eller från kommunen till landstinget. Om en sådan överlåtelse sker ska föreskrifterna i denna lag om landsting eller kommun gälla för den till vilken uppgiften överläts.

Om ett landsting och en kommun har slutit avtal om överlåtelse enligt andra stycket, får överlåtaren lämna sådant ekonomiskt bidrag till mottagaren som motiveras av avtalet. Har en överlåtelse skett från ett landsting till samtliga kommuner som ingår i landstinget, får kommunerna lämna ekonomiska bidrag till varandra, om det behövs för kostnadsutjämning mellan kommunerna.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse 2010:480.

4 Förslag till lag om ändring i tobakslagen (1993:581)

Härigenom föreskrivs att 19 c § tobakslagen (1993:581)¹ ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2018.

¹ Lagen omtryckt 2005:369. Senaste lydelse av 19 c § 2010:682.

5 Förslag till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 5 § socialtjänstlagen (2001:453) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §¹

Kommunen får sluta avtal med någon annan om att utföra kommunens uppgifter inom socialtjänsten. Genom ett sådant avtal får en kommun tillhandahålla tjänster åt en annan kommun. Uppgifter som innefattar myndighetsutövning får dock inte med stöd av denna bestämmelse överlämnas till andra juridiska personer eller en enskild individ.

Utöver avtalssamverkan enligt 9 kap. 37 § kommunallagen (2017:725) får en kommun sluta avtal med en enskild person om att utföra kommunens uppgifter inom socialtjänsten. Uppgifter som innefattar myndighetsutövning får dock inte överlämnas.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse 2014:579.

6 Förslag till lag om ändring i livsmedelslagen (2006:804)

Härigenom föreskrivs i fråga om livsmedelslagen (2006:804)¹
dels att 14 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 14 § ska utgå.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse av 14 § 2017:751.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter¹

dels att 15 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmas före 15 § ska utgå.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse av 15 § 2017:752.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter¹

dels att 3 kap. 7 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 3 kap. 7 § ska utgå.

Denna lag träder ikraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse av 3 kap. 7 § 2017:593.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1424)
om kontroll av skyddade beteckningar på
jordbruksprodukter och livsmedel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel¹

dels att 8 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 8 § ska utgå.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse av 8 § 2017:756.

10 Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)

Härigenom föreskrivs i fråga om plan- och bygglagen (2010:900)
dels att 11 kap. 4 § ska upphöra att gälla,
dels att 12 kap. 6 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

6 §¹

Ett delegationsuppdrag enligt 6 kap. 37 §, 7 kap. 5 § och 9 kap. 30 § kommunallagen (2017:725) får, utöver det som följer av 6 kap. 38 § kommunallagen, inte omfatta befogenhet att

Ett delegationsuppdrag enligt 6 kap. 37 §, 7 kap. 5 § och 9 kap. 30 § *och 37 § andra stycket* kommunallagen (2017:725) får, utöver det som följer av 6 kap. 38 § kommunallagen, inte omfatta befogenhet att

1. avgöra ärenden som är av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt,
2. i andra fall än som avses i 11 kap. 30–32 §§ och 33 § 1 besluta förelägganden eller förbud som förenas med vite,
3. besluta förelägganden som förenas med en upplysning om att den åtgärd som föreläggandet avser kan komma att utföras genom byggnadsnämndens försorg på bekostnad av den som föreläggandet riktas mot, eller
4. avgöra frågor om byggsanktionsavgift enligt 11 kap.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse 2017:761.

11 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs att 26 § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §¹

En kommuns uppgifter enligt denna lag ska fullgöras av en eller flera nämnder.

En kommun får träffa avtal med en annan kommun om att de uppgifter som kommunen har enligt denna lag helt eller delvis ska utföras av den andra kommunen. Genom ett sådant avtal får en kommun tillhandahålla tjänster åt en annan kommun.

En kommun får även efter överenskommelse med en annan kommun uppdra åt en anställd i den andra kommunen att besluta på kommunens vägnar i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden, dock inte sådana ärenden som avses i 6 kap. 38 § kommunallagen (2017:725). Bestämmelserna i 6 kap. 28–32 och 40 §§ kommunallagen om jäv och anmälan av beslut till nämnd ska tillämpas på den som fattar sådana beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse 2017:762. Ändringen innebär att andra och tredje styckena tas bort.

12 Förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 6 § alkohollagen (2010:1622) ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2018.

13 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion¹

dels att 6 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 6 § ska utgå.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse av 6 § 2017:767.

14 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:799) om sprängämnesprekursorer

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (2014:799) om sprängämnesprekursorer¹ ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2018.

¹ Senaste lydelse av 9 § 2017:769.

15 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:425)
om elektroniska cigaretter och
påfyllningsbehållare

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2017:425) om elektroniska
cigaretter och påfyllningsbehållare

dels att 29 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 29 § ska utgå.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.